

[Palle Simonsen]

af konkurrenceevnen, og man siger videre, at inflationen er for høj. Ja, det er jo faktisk det, vi har sagt gang på gang, og som regeringen ikke vil lytte til.

Hvad er det så, OECD anbefaler? OECD anbefaler besparelser i den offentlige sektor, herunder især på arbejdsløshedsdagpengene og de sociale ydelser. Man anbefaler en generel forbedring af investeringsklimaet og en kraftig bremse på lønudviklingen. Ja men det er jo igen meget klare ord, som regeringen burde skrive sig bag øret; man skulle måske også have set, hvad der i OECD-rapporten står om devalueringer. Der står, at OECD advarer imod flere devalueringer af kronen, da dette sandsynligvis blot vil øge inflationen.

Den konklusion, som OECD har i sin rapport, er i virkeligheden i overensstemmelse med de forslag, som vi har til regeringen til løsning af problemerne. Man siger om de sociale tilskud – og det finder jeg er meget væsentligt – at de skal udformes på en sådan måde, at det kan betale sig at arbejde og betale sig at gøre en ekstra indsats for at forøge sin indkomst.

Lad mig til slut sige, at det, der præger udviklingen ud over de ting, jeg har været inde på med hensyn til udviklingen i statsfinansierne og behovet for at forbedre konkurrenceevnen, er, at skattetrykket for den enkelte borger føles alt for højt, således at der ikke bliver den lyst til udfoldelse, den lyst til at foretage sig noget, som skulle være naturligt, at man fra regeringens side gang på gang lægger gift for den private opsparring i samfundet og derfor ikke får den enkelte borger til at spare op i den udstrækning, som det var nødvendigt, også som et bidrag til løsning af vore økonomiske problemer, og at man alt i alt ikke giver erhvervslivet de muligheder for at fungere – ikke blot hvad angår økonomiske forbedringer, men også når det drejer sig om det psykologiske klima – som skal bidrage til, at investeringerne bliver forøget som baggrund for en forøget produktion og dermed flere arbejdspladser.

Vi skal altså efter vores opfattelse løse vores problemer ved at skabe større produktion i den private sektor og gennemføre nogle besparelser på de offentlige budgetter, og vi er parate til at gå ind i forhandlinger om dette, når målsætningen, en forbedring af konkurrenceevnen og etablering af flere arbejdspladser, er det overordnede.

Finanslovsforslaget er naturligvis et betydeligt element i den samlede økonomiske politik, men også kun et element. Finansloven består af en række rammebelagte udgifter og en række lovbundne udgifter. Det, der for os er det afgørende, er, at der bliver lavet om på en række love som baggrund for, at den målsætning, som her er ridset op, også bliver opfyldt.

Samfundet, den danske husholdning, kan ikke leve uden at have en finanslov, og selv om der er mange ting i dette finanslovsforslag, som vi ikke er glade for, stemmer vi alligevel også denne gang for det. Det gør vi, fordi en finanslov er nødvendig for opretholdelsen og videreførelsen af samfundets dagligdag, men begejstring er der ikke til stede.

Bertel Haarder (V):

Jeg ved, at finansministeren er bibelstærk, og derfor har jeg taget et skriftsted med til ham, som jeg synes passer efter weekendens begivenheder. Det er Romerbrevet, 7. kapitel, vers 18–20, hvori der står:

»Thi viljen har jeg vel, men at udføre det gode formår jeg ikke; thi det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke; men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg.«

Jeg kom uvilkårligt til at tænke på det i weekenden, hvor finansministeren jo så tydeligt sammen med statsministeren havde viljen til at gøre noget, men ikke formåede det og i stedet kom til at gøre ondt værre.

Regeringen afslørede, at den ved, den er gal med Danmarks økonomi. Den ville have gjort noget, men den kunne ikke komme igennem, for den havde ikke planlagt det ordentligt. Den kunne ikke overtale to af sine bedste venner fra Socialistisk International.

... Og hvad så? Det er det spørgsmål, vi må stille. Hvad vil regeringen gøre nu, efter at den har udråbt sin mistillid til den danske krone for alverden? Den ved, at erhvervsinvesteringerne er faldet katastrofalt, og at produktionsapparatet forældes, fordi investeringerne er for små. Den ved og har ofte erklæret ved skiftende finansministre, at alene flere private job kan skaffe den omsætning og beskæftigelse, som kan stoppe gabet mellem indtægter og udgifter. Jeg ved godt, at